

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv
Doctoribvs Reseratvs**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lvgdvni, 1659**

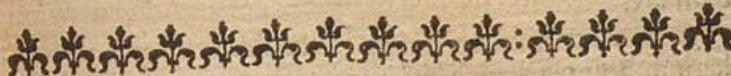
Cap. I. De Priuilegiorum varietate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

scriptæ consuetudini, quæ quidem efficit miram hac in re varietatem.

26. Sunt ne *speciales pœnae non soluentibus decimas assignatae?* Tridentinum præcipit subtrahentes decimas, aut earum solutionem impedites, non solum excommunicandos esse, verum non esse absoluendos, nisi facta plena restitutio: intellige, modò non ad sit impotentia restituendi. Extant etiam peculiares pœnæ in Clem. I. decim. contra Religiosos, qui iniqùe usurpant decimas ad se non pertinentes, vel alios ab iis soluendis retrahunt, vel pœnitentibus conscientiae scrupulum circa decimarum solutionem ingerere negligunt. *Azorium lege.*

AZOR.

EXAMEN XV.

De Legibus circa materiam de Priuilegiis in communi.

CAPUT PRIMUM.

De Priuilegiorum varietate.

1. *Vidnam est Priuilegium? Specialis gratia alicui concessa: seu lex qua alicui aliquid speciale conceditur.*

2. *Quotuplex illud? Multiplex planè. Aliud dicitur scriptum; aliud non scriptum, sive à Superiore concedatur, sive acquiratur consuetudine. Aliud est Reale, quod directè conceditur alicui rei, ut loco, dignitati, prædio, mercibus. Aliud Personale, quod conceditur immmediatè personæ. Quando res, cui concessum est priuilegium transit ad alium dominum, ad eundem etiam priuilegium transit: priuilegium vero personale cum persona extinguitur. Aliud est Gratuum, quod gratis conceditur. Aliud Remuneratorium, quod meritorum ratione prestatur. Aliud est Conuentionale, quod conceditur ex pacto. Aliud Purum, quod absolutè conceditur. Aliud est Priuatum, concessum in personæ priuatæ fauorem. Aliud Commune, quod bonum communitatis immmediatè respicit. Aliud est Fauorabile, quod priuilegiato confert fauorem, & commodum, nulli autem incommodum. Aliud*

O 3

Odiuum.

Odiōsum, quod in fauorem vnius, & in præjudicium cedit alterius. Aliud est *Perpetuum*, aliud *Temporale*, seu ad tempus. Aliud in *foro conscientia*, quod in externo foro non valet. Aliud in *foro externo*, quod etiam valet in conscientia foro.

C A P V T I I .

De accipiente à Superiori Priuilegium.

3. **A** Quónam priuilegium conceditur? Ab eo, qui ferendū legem habet potestatem; quia priuilegium est quædam lex.

4. *Cuīnam est concedendum?* Solis subditis; quia per priuilegium homo à lege eximitur, non autem eximitur à lege nisi qui aliquo modo legi subiiciebatur. Ergo Religiosi & Clerici, qui subditinon sunt, priuilegia à Principe seculari consequi non possunt, neque illus frui. Nego sequelam; quia licet non sint directè subditi Principibus secularibus, nihilominus si Princeps concedat legem ciuilem purè fauorablem, possunt illius beneficio frui; sunt enim aliquo modo subditi, quatenus Principe agnoscunt in iis, quæ Ecclesiastice non officiunt immunitati.

5. *Concedi ne potest priuilegium ignorantis?* Valide conceditur; quia sufficit voluntas concedentis. v. gr. valida est dispensatio voti castitatis, quam pro sponsa infacia dispensatio, sponsus obtinuit: modo tamen ab ipsa acceptetur; alioquin non posset ea licite uti dispensatione.

6. *Priuilegium ne potest validè obtineri pro iniuncto?* Potest, & Superior potest cum subdito renitente in lege dispensare. Imò dari potest casus, quo Superior valeat subditum ad vtendum dispensatione cogere; v. gr. ad non iejunandum in Quadragesima ob aliam utilitatem.

7. *Si priuilegium vni habeat, debet re acceptari?* Potest acceptari debet vel ab eo, cui conceditur: vel ab eo, qui vicē gerit illius; quia priuilegiū concessio est velut quædam donatio facta in priuilegiati fauorem; donatio autem non valet antequam acceptetur. Hoc tamen intelligendum placet de priuilegiis gratiōe concessis; nam quæ in remuneracionem conceduntur, & non ex mera liberalitate, valent, quamvis expressè non acceptentur; quia priuilegiatus scit se remuneratione dignum, ac proinde non omnino priuilegium ignorat.

C A P .